

..ספינת השלום"

עושה את דרכה

האחרונה לנמל

אייבי:

"אני לא מת למות!"

חייבות לשבות ללא הגבלת זמן עד שי תתמלא תביעתו מהמשלה להכרזה על הפסקת ההתנחלויות בשטחים. הטילו ספינות לא רק בסיכויי הצלחתו אלא בהד שיהיה לשביתתו הרגיע אייבי: "זהו אחד מכלי-הנשק החזקים ביותר - הצום" זה הוכח השבוע. אחרי שסיימה להתעניין בגורל הגביע העולמי בכדורגל, עסקה ה- מדינה כולה בגורלו של אייבי נתן.

אייבי תרם משלו להגברה הדרגתית של ההתעניינות והמעורבות ההמונית בשביר תתו. הוא ליווה אותה בשורה של מבצעים שלא נתנו לה לרדת מהכותרות: עצרת-הרעבים-לשלום בכיכר מלכי-ישראל, רכי-שת חלקתי-קבר, הפסקת שידורי טלוויזיה השלום, השטתה לנמל והעמדתה למכירה, מודעות קבועות בעיתונים אותן מימן ב- כספו - הכל כדי לא לאפשר להתעלם מהצום ומהמטרה שנועד להשיג.

הוא הצליח לעורר תנועה המונית של אהדה למאבקו. היא נבעה אולי מהמצפון הרע הקולקטיבי של אומה שלמה, שניצבה משתאה מול יכולתו של אדם בודד אחד להיאבק על אמונתו ולממש בפועל מה שרבים היו רוצים בסתר ליבם לעשות. אלפי מכתבים זרמו לתיבת-הדואר שלו. רובם הביעו הזדהות אך קראו לו להפסיק את שביתתו. היו גם כאלה שביקשו לצום

ה רראמה האישית של "ספן הי שלום", אייבי נתן, הגיעה השבוע לשיא. שביתת-הרעב שלו נכנסה לשבוע השביעי, ומה שנראה תחילה כקוריוז, או כצעד חסר-הגיון של תמהוני, הפך בהדר-גה לנושא לאומי.

החל מהיום ה-40 לצומו הופנו אליו זרקורי ההתעניינות של אמצעי-התיקשורת המקומיים והבינלאומיים. העיתונות היתה גדושה במאמרים מרגשים, שהתייחסו ל- מניעיו ולסיכויי הצלחתו. הידיעות על כים מיום ליום. אישי-ציבור ומדינה התחרו זה בזה במשלוח מיברקים ופניות אישיות לאייבי שיחדל מצומו. רשתות-טלוויזיה זרות, בעיקר בארצות-הברית, שידרו תוכ-ניות יומיות ממושכות על האיש ורעיונו-תיו. פרשתו הועלתה בישיבת-המשלה, הוכרה כנושא דחוף לדיון בכנסת. אייבי חזה זאת מראש.

כשהכריז על שביתת-הרעב שלו במסי-בת עיתונאים שערך במלון דן, נכחו בה ארבעה עיתונאים. ההכרזה כמעט לא זכתה לכיסוי והתייחסות. אייבי נעלב אך לא נרתע. "תכו עד היום ה-40" אמר, "תראו מרתע, שיקרה או רק כשירגישו שסכנה מרחפת על חיי יתחילו להתעניין בי". את אלה שניסו כבר אז להניאו מהת-

דואר הלילה
בחדר ששכר במלון דן בתל-אביב לתקופת צומו, משתרע אייבי במיטתו אחרי יום-עבודה מתיש. לידו המתנדבת האוסטרלית שלי והשחקן אילי גורליצקי, המסייעים לו למיין את המכתבים הרבים.

בעוד המיברקים ניתכים עליו מכל עבר, נח אייבי במישרדו ביום ה-43 של הצום